

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 16Nt/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100478
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pikna
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9523100478.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Piknu a členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a JUDr. Renáty Greif Radovčíchovej, o návrhu odsúdeného H. X. na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 2T/8/2021, na verejnom zasadnutí dňa 16. mája 2024 v Pezinku takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného poriadku vyhovuje návrhu odsúdeného H. X., nar. XX. XX. XXXX B. Š., trvale bytom W., okres F., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, a povoľuje obnovu konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 2T/8/2021, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom č. k. 2T/8/2021-6753 zo dňa 02.09.2021 v prospech obvineného.

II. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušuje právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. 2T/8/2021-6753 zo dňa 02.09.2021, ktorý bol vyhlásený po schválení dohôd o vine a treste, a to v časti výroku o treste uloženom obvinenému H. X.; zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa obvinený H. X. berie do väzby.

Väzba začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania a bude sa vykonávať v ÚVV a ÚVTOS Bratislava.

IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku sa väzba obvineného H. X. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

V. Podľa § 404 ods. 2 Trestného poriadku vracia vec prokurátorovi do prípravného konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. 2T/8/2021-6753 zo dňa 02.09.2021 vyhláseným po schválení dohôd o vine a treste uzatvorených v dňoch 18.05.2021, 20.05.2021 a 27.05.2021 pod č. k. VII/1 Gv 18/21/1000-57 až 74 medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinenými H. X., P. Q., V. E., V. X., Q. D. a I. W., bol obvinený H. X. právoplatne uznaný za vinného zo spáchania

v bode 1/ zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v bode 2/ pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona, v bode 3/ trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d, ods. 2 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného do 01. 01. 2006,

za čo mu bol uložený podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a § 36 písm. l), písm. n), písm. o) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Trestného zákona úhrnný

trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 3 (tri) roky a podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona trest prepadnutia majetku.

Dňa 27.12.2023 bol Špecializovanému trestnému súdu doručený návrh odsúdeného H. X., podaný prostredníctvom obhajcu X. X. F., na povolenie obnovy konania vo veci 2T/8/2021 a rozsudku Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/8/2021 zo dňa 02.09.2021 vo výroku o treste prepadnutia majetku. Odsúdený návrh odôvodnil skutočnosťou, že trest prepadnutia majetku mu bol uložený podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona, pričom podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2021 zo dňa 27. 09. 2023 § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na verejnom zasadnutí obhajca návrh modifikoval v tom smere, že navrhuje, aby bol zrušený celý výrok o treste, nakoľko tvorí jeden celok a aby odsúdený H. X. nebol následne vzatý do väzby.

Súd konštatuje, že návrh na povolenie obnovy konania smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je obnova konania prípustná a bol podaný oprávnenou osobou (§ 394 ods. 1, § 396 ods. 3 Trestného poriadku).

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 27. 09. 2023, č. k. PL. ÚS. 1/2021-164, vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 20. 10. 2023 pod č. 402/2023 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. 10. 2023, č. k. PL. ÚS. 1/2021-194, vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 22. 11. 2023 pod č. 438/2023, rozhodol o nesúlade ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorých nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov.

V zmysle čl. 125 ods. 3 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi zákonom a ústavou je nesúlad, stráca zákon, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť. Orgán, ktorý ich vydal, je povinný do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom. Ak tak neurobí, taký zákon, jeho časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr nežnámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Pre posúdenie splnenia podmienok na povolenie obnovy konania je rozhodujúce určenie okamihu vykonania právoplatného rozsudku (§394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. - o Ústavnom súde Slovenskej republiky).

Súd má za to, že okamih vykonania právoplatného rozsudku nastáva až vtedy ak boli vykonané všetky uložené tresty a ochranné opatrenia (viď obdobne stanovisko predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Tpj 11/2013)

Predseda senátu nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom súd vypočul odsúdeného a vykonal listinné dôkazy.

Odsúdený H. X. vo výpovedi uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedol jeho obhajca v návrhu. Ak by bol zrušený výrok o treste a rozhodovalo by sa o jeho väzbe, chcel by ísť na slobodu, respektíve byť stíhaný na slobode. Na súd by sa dostavoval riadne, nemá dôvod utiecť. Dôvod, prečo by chcel byť na slobode je ten, že by chceli mať s manželkou ešte jedno dieťa a vzhľadom na výšku zostávajúceho trestu by im to mohlo byť znemožnené. Svoju vinu nepopiera, nakoľko zobral dohodu. Ak by nebol vzatý do väzby, zdržiaval by sa doma na Športovej ulici 52, Sereď a bol by ochotný mať na sebe aj náramok na kontrolu pohybu a pobytu. Má dve dcéry 12 a 17 ročnú, ktoré by sa tiež potešili, keby mal prerušený trest.

K uloženému trestu prepadnutia majetku súd zo správy X.. Z. zo dňa 15.01.2024 o stave konkurzného konania sp. zn. 33K/22/2021 zistil, že na majetok odsúdeného H. X. bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 22.10.2021, sp. zn. 3K/22/2021, do funkcie správcu bol ustanovený X.. B. Z., V.. Konkurzné konanie na majetok odsúdeného ku dňu podania správy nie je skončené. Posledným úkonom vo veci ku dňu podania správy je odporovacia žaloba na určenie neúčinnosti právnych úkonov podaná správcom dňa 22.04.2022 voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona trest prepadnutia majetku postihuje, v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania, výťažok zo speňaženia majetku, majetok vylúčený zo súpisu majetku podstát a majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku.

Podľa § 423 Trestného poriadku len čo sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia majetku, vykonateľným, zašle predseda senátu príslušnému konkurznému súdu rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na postup podľa osobitného zákona.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že nevyhnutným následkom uloženia trestu prepadnutia majetku je vyhlásenie konkurzu na majetok odsúdeného, a to podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii <<https://app.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6ny&refSource=text>> a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“).

Podľa § 107a ods. 1 zákona o konkurze ak príslušný súd doručí konkurznému súdu právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku, konkurzný súd bezodkladne bez návrhu rozhodne o vyhlásení konkurzu na majetok toho, komu bol takýto trest uložený. Konkurzný súd rozhoduje uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Takto vyhlásený konkurz sa vedie podľa tejto časti zákona.

Podľa § 107a ods. 2 písm. d) zákona o konkurze nárok štátu z prepadnutia majetku možno uspokojiť až po uspokojení všetkých pohľadávok proti podstate a všetkých prihlásených pohľadávok; zostávajúci majetok je správca povinný bez zbytočného odkladu po zrušení konkurzu vydať dočasnému správcovi. Podľa § 107a ods. 6 zákona o konkurze ak súd zrušil konkurz, pretože majetok dlžníka nepostačuje ani na úhradu pohľadávok proti podstate, nárok štátu z prepadnutia majetku možno uspokojiť zo zostávajúceho majetku bez ohľadu na uspokojenie iných veriteľov.

Podľa § 425 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku po vyhlásení konkurzu sa pri výkone trestu prepadnutia majetku postupuje podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že k faktickému prepadnutiu majetku, a teda vykonaniu uloženého trestu prepadnutia majetku, dochádza až po ukončení konkurzného konania, resp. trest prepadnutia majetku je vykonaný dňom právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu.

Možno teda konštatovať, že trest prepadnutia majetku právoplatne uložený obvinenému H. X. rozsudkom zo dňa 02. 9. 2021, č. k. 2T/8/2021-6753, zo dňa 02. 09. 2021 nebol vykonaný a teda nebol vykonaný právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. 2T/8/2021-6753, zo dňa 02. 09. 2021.

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný.

Podľa názoru súdu výrok o treste tvorí jednotný celok, i keď sa skladá z viacerých druhov trestov a výrokov o spôsobe ich výkonu, keďže súd v prípade ukladania viacerých trestov popri sebe prihliada nielen na druh a výmeru každého z nich osobitne, ale aj na ich vzájomný pomer (proporcionalitu) tak, aby uložený trest bol primeraný, spravodlivý a spĺňal kritériá individuálnej prevencie.

Ak by súd zrušil iba samotný trest prepadnutia majetku, v zostávajúcej časti by bol výrok o treste nemenný. Obvinenému by tak nebolo možné uložiť napr. peňažný trest, ani trest prepadnutia vecí, ktorých uloženie popri treste prepadnutia majetku bolo zo zákona vylúčené (§ 34 ods. 7 písm. c), d) Trestného zákona), ale ktorých uloženie, by mohlo byť odôvodnené povahou spáchanej trestnej činnosti (uloženiu peňažného trestu ani trestu prepadnutia vecí nebráni zásada zákazu reformatio in peius, keďže zrušený trest prepadnutia majetku je najprísnejšou ujmu na majetkových právach obvineného).

Citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky o nesúlade § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste. Vykonané dôkazy potvrdzujú, že trest prepadnutia majetku uložený obvinenému H. X. právoplatným rozsudkom nebol vykonaný. V zmysle § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. 2T/8/2021 zo dňa 13. 01. 2015 v časti výroku o treste prepadnutia majetku bol vydaný na základe ustanovenia právneho predpisu, ktoré neskôr stratilo účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy. Tento rozsudok v časti výroku o treste nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, preto strata účinnosti ust. § 58 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého bol tento trest uložený je dôvodom na obnovu konania podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku.

Podľa § 403 Trestného poriadku prvá a druhá veta, ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania.

Z pripojeného trestného spisu vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/8/2021, ako aj lustráciou v registri Zboru väzenskej a justičnej stráže súd zistil, že H. X. nastúpil výkon trestu odňatia slobody, uložený mu rozsudkom zo dňa 02. 09. 2021, č. k. 2T/8/2021-6753, dňa 02. 09. 2021 (zv. XXII, č. I. 6847). Uznesením zo dňa 25. 10. 2021, č. k. 2T/8/2021-6871 (zv. XXII), bola odsúdenému do výkonu uloženého trestu odňatia slobody započítaná doba strávená vo väzbe od 17. 08. 2020 do 02. 09. 2021.

Odsúdený H. X. teda z uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov vykonal 3 roky, 8 mesiacov a 29 dní. V súčasnosti odsúdený vykonáva trest v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Po zistení, že boli splnené všetky formálne podmienky pre vzatie obvineného do väzby súd skúmal, či sú zároveň dané materiálne podmienky pre obmedzenie osobnej slobody obvineného väzbou. V prvom rade je treba uviesť, že rozhodnutie o vine odsúdeného za pokračovací (páchaný v rokoch 2010-2018) obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona, ako aj trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d, ods. 2 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. 12. 2004, zostalo rozhodnutím o obnove konania nedotknuté, teda je právoplatné.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že H. X. sa dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti opakovane, od roku 1993. Okrem aktuálneho odsúdenia bol v minulosti 5-krát súdne trestaný, 2-krát za krádež (v rokoch 1993 a 2000), 1-krát za ublíženie na zdraví (v roku 1994), 2-krát za drogovú trestnú činnosť (v rokoch 2000 a 2008).

Drogovej trestnej činnosti v prejednávanej trestnej veci sa dopúšťal v rokoch 2010-2018, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu dohodovým rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/83/2008 zo dňa 02. 07. 2008 za inú drogovú činnosť.

Uvedené vedie súd k záveru, že hlavným (ak nie jediným) zdrojom príjmov odsúdeného pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol zisk z páchanej trestnej činnosti.

Súd má teda za to, že existuje dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Súd preskúmal aj eventuálnu možnosť nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, teda, či je možné jeho väzbu nahradiť menej invazívnym opatrením. Vzhľadom na povahu skutkov, ktorých sa obvinený so ziskom dopúšťal sofistickým spôsobom v období viacerých rokov, sa nahradenie väzby nejaví ako dostatočne účinný nástroj na zabránenie obvinenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Súd vzal do úvahy osobu obvineného, jeho predpoklady pre vytváranie a vedenie riadneho spôsobu života. Pritom mal na zreteli druh, charakter a závažnosť trestnej činnosti, z ktorej bol obvinený právoplatne uznaný vinným. Žiadny z inštitútov predpokladaných ustanovením § 80 a § 81 Trestného poriadku nie je dostatočne účinným prostriedkom na minimalizáciu hrozby z prípadného konania zakladajúceho ustálený dôvod preventívnej väzby, nevedlo by to obvineného k vyvarovaniu sa zákonom neprípustných konaní. Odsúdený bol uznaný vinným obzvlášť závažného zločinu, pričom neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by nahradenie väzby odôvodňovali. Pre úplnosť súd uvádza, že obvinený bol v pôvodnom konaní vo väzbe 1 rok a 16 dní, takže ani z pohľadu prípustnosti celkovej lehoty väzby (§76 ods. 6 Trestného poriadku) neexistuje prekážka vzatia obvineného do väzby.

Podľa § 404 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku, ak súd zruší právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov X:X.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť možno podať Špecializovanému trestnému súdu, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia.